

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/154/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815203043
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815203043.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. U. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, Š. E. X. H., 2. G. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, Š. E. X. H., o zaplatenie 9510,23 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 300 eur z a s t a v u j e.

Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 8561,25 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 8872,25 eur od 07.02.2015 do 20.08.2015, zo sumy 8772,25 eur od 21.08.2015 do 03.09.2015, zo sumy 8662,25 eur od 04.09.2015 do 29.09.2015, zo sumy 8561,25 eur od 30.09.2015 do zaplatenia a to všetko sa im povoľuje splácať v mesačných splátkach po 80 eur mesačne, počnúc mesiacom ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-tého dňa toho ktorého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í nahradiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania v rozsahu 80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9510,23 eur s 6,59% úrokom za úver zo sumy 8967,70 eur od 07.02.2015 do zaplatenia a 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9510,23 eur od 07.02.2015 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2920045 7 02 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere č. 2920045 7 02 zo dňa 11.02.2013, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. 2920045 4 03 vo výške 9000 eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 6,59 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 49,43 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 19,49 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,75 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 68,92 eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 07.11.2014 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 06.02.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 06.02.2015 bola

celková výška dlžnej sumy 9510,23 eur, pričom pozostáva z istiny 8967,70 eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 542,53 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. IX. bod 9.3 úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 6,59 % p.a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a.

2. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.09.2016 žalobca zobral žalobu späť v časti úhrad vykonaných žalovanými vo výške po 100 eur dňa 20.08.2015, dňa 03.09.2015 a dňa 29.09.2015, teda spolu v sume 300 eur a žiadal, aby súd zaviazal žalovaných, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu vo výške 9210,23 eur spolu s 6,59% ročným úrokom za úver zo sumy 8967,70 eur od 07.02.2015 do 20.08.2015, zo sumy 8867,70 eur od 21.08.2015 do 03.09.2015, zo sumy 8767,70 eur od 04.09.2015 do 29.09.2015, zo sumy 8667,70 eur od 30.09.2015 do zaplatenia, spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9510,23 eur od 07.02.2015 do 20.08.2015, zo sumy 9410,23 eur od 21.08.2015 do 03.09.2015, zo sumy 9310,23 eur od 04.09.2015 do 29.09.2015, zo sumy 9210,23 eur od 30.09.2015 do zaplatenia a trovy konania.

3. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o úvere, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s obálkami, Poslednú výzvu na úhradu spolu s doručenkami, Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, výpis z účtu odstúpeného medziúveru.

4. Žalobca v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 13.08.2015 uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 11.02.2013 je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6, písm. d) Obchodného zákonníka. Žalobca nevyklučuje, že na predmetný právny vzťah sa majú aplikovať príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj príslušné ustanovenia právnych predpisov upravujúce právne vzťahy účastníkom ktorým je spotrebiteľ. Čo sa týka špecifikácie žalovanej sumy, suma poskytnutých peňažných prostriedkov predstavuje istinu žalovanej sumy. Táto zodpovedá súčtu položiek označených v špecifikácii žalovanej sumy ako výplata medziúveru zo dňa 1.03.2013 vo výške 2178,14 eur, zo dňa 19.3.2013 vo výške 5021,86 eur, zo dňa 14.6.2013 vo výške 1692, eur a položky naučtovanej v špecifikácii dňa 01.03.2013 vo výške 108 eur vzhľadom na čl. VIII. bod 8.1 Zmluvy, podľa ktorého sa poplatok za spracovanie úveru zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková výška poukázaných finančných prostriedkov medziúveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Istina predstavovala základ pre výpočet úroku medziúveru, ktorého úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 6,59% p.a.. Vzhľadom na postupné vyplácanie medziúveru, istina vo výške 9 000 eur bola základom pre výpočet úroku medziúveru až dňom poslednej výplaty medziúveru, t.j. 14.06.2013. V zmysle Zmluvy sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru 6,59% p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 49,43 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 19,49 eur. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 06.02.2015 došlo k zaúčtovaniu nasporenej sumy na účte zmluvy o stavebnom sporení so sumou poskytnutého medziúveru. Istina medziúveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola znížená na sumu 8967,70 eur, čo je rozdiel sumy poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 9 000 eur a sumy nasporenej na účte zmluvy o stavebnom sporení vo výške 32,30 eur. V ďalšom uviedol, že sumu 542,53 eur ďalej predstavovali nezaplatené úroky za úver a poplatky ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Úhradu nezaplatených poplatkov si účtuje v zmysle čl. VIII. Zmluvy a to poplatok za vedenie účtu naučtovaný dňa 11.02.2013, poplatky za 1. a 2. upomienku 31.1.2014, 31.07.2014, 28.02.2014, 31.08.2014, predžalobnú upomienku zo dňa 31.03.2014, 30.09.2014, individuálne riešenie omeškania splátok zo dňa 15.05.2014, 7.11.2014 a poplatok za prijatie do poistenia 31.7.2014, 31.8.2014, 30.09.2014, 31.10.2014, 31.11.2014, 31.12.2014, 31.01.2015, 06.02.2015. K nároku na úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti nezaniká ani povinnosť žalovaných platiť úroky mimoriadneho medziúveru. Žalobca preto úročí istinu žalovanej sumy aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dohodnutým úrokom za úver 6,59 % ročne. Žalovaní sa neplnením svojich povinností splácať úver riadne a včas dostali do omeškania a preto žalobca úročí celú nezaplatenú sumu 5,05 % p.a. úrokom z omeškania od 07.02.2015 až do jej zaplatenia (čl. IX bod 9.3 zmluvy).

5. Podľa článku I. Základné úverové podmienky zmluvy o úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1.rade ako dlžníkom a žalovanou v 2.rade ako spoludlžníkom zo dňa 11.02.2013, žalobca poskytol žalovaným medziúver vo výške 9000 eur. Splatnosť vkladov na

účet stavebného sporenia bola dohodnutá na 15.deň v mesiaci a výška úrokovej sadzby medziúveru bola dohodnutá na 6,59% ročne.

6.V zmysle čl. II. bod 2.1., 2.2., 2.3. zmluvy na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom tejto zmluvy je poskytnutie medziúveru vo výške 9000 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 5691,76 eur.

7.V zmysle článku V. zmluvy - úročenie, splatnosť a splácanie, výška úrokovej sadzby medziúveru je 6,59% ročne. Dlžník sa zaväzuje splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 72,52 eur. Do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 72,52 eur uvedenú v bode 5.2. vklady na účet sporenia vo výške 19,49 eur a úroky z medziúveru vo výške 49,43 eur a poplatok za poistenie typu A vo výške 3,60 eur. Po pridelení cieľovej sumy bude suma podľa bodu 5.2. predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku vo výške 68,92 eur a poplatku za poistenie vo výške 3,60 eur.

8.Podľa čl. VIII. zmluvy, dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom podľa platného Sadzovník a poplatkov pre fyzické osoby, ktorý je prílohou tejto zmluvy.

9.V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvomi splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace resp. z iných dôvodov uvedených v čl. X. tejto zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. V týchto prípadoch má veriteľ právo účtovať si úrok z omeškania maximálne vo výške ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, aktuálne vo výške základnej úrokovej sadzby B. I. W. platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 8 percentuálnych bodov a to až do úplného zaplatenia celého zostatku dlhu (čl. IX. bod 9.3 zmluvy).

10.Podľa článku XI. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 11.1. právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení pre fyzické osoby.

11.V zmysle Úvodných ustanovení Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Stavebná sporiteľňa vydáva v súlade s právnymi normami platnými na území Slovenskej republiky, tieto Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej VPSS), ktorými upravuje vzťahy medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom v súlade so zákonom č.483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení (ďalej len Zákon o bankách) a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení (ďalej Zákon).

12.V zmysle čl. I bod 2. a 3. časť A) Všeobecných podmienok, zmluva musí byť uzatvorená písomnou formou na určitú cieľovú sumu a konkrétnu tarifu sporenia. Predmetom zmluvy je záväzok stavebného sporiteľa na základe pravidelného sporenia nasporiť zmluvne dohodnutú sumu a jeho nárok na poskytnutie stavebnou sporiteľňou nevypovedateľného stavebného úveru v súlade so Zákonom a VPSS.

13.Po splnení zákonných a zmluvne dohodnutých podmienok poskytne stavebná sporiteľňa z Fondu stavebnému sporiteľovi stavebný úver. Úverový vzťah vzniká na základe samostatne uzatvorenej zmluvy o stavebnom úvere, resp. medziúvere a stavebnom úvere (čl. XIV. bod 1 a 5 Všeobecných podmienok).

14.Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok, úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho časti.

15.V sume splátky úveru uvedenej v úverovej zmluve sú zahrnuté aj úroky zo stavebného úveru (čl. XVIII. bod 3. Všeobecných podmienok).

16. Ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä, jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru (čl. XIX. bod 3 písm. b) Všeobecných podmienok).

17. V zmysle čl. XXIII. bod 1 Všeobecných podmienok stavebný sporiteľ je povinný platiť stavebnej sporiteľni ceny za služby poskytované stavebnou sporiteľňou v súlade so Sadzovníkom poplatkov.

18. Poslednou výzvou na úhradu zo dňa 07.11.2014 žalobca žalovaných vyzval v lehote do 22.11.2014 na úhradu omeškaných splátok vrátane splátky za mesiac november 2014 a zároveň ich upozornil, že v prípade nezaplatenia v stanovenej lehote vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu. Výzvu si žalovaní prevzali dňa 12.11.2014.

19. Žalobca listom zo dňa 06.02.2015 žalovaným oznámil, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 06.02.2015 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru tým, že ich vyzval na vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva, ktorá ku dňu 06.02.2015 predstavuje 9510,23 eur. Zásielky sa vrátili žalobcovi dňa 04.03.2015 s označením zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

20. Žalovaná v 2. rade uviedla, že žalovanú sumu nesplátila z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Teraz úver spláca po 100 eur. Zmluvu a manželom uzatvorili dobrovoľne, nakoľko chceli dokončiť stavbu domu. Spolu s manželom sa preto dohodli na sume 9000 eur. Pri podpise zmluvy im boli vysvetlené náležitosti zmluvy a povinnosti, ktoré z tejto zmluvy majú platiť. Úver bol vyčerpaný a hradený tak, ako uviedol žalobca vo výpise. Posledné tri mesiace vykonali splátky po 100 eur. V ďalšom uviedla, že z dôvodu, že stratili zamestnanie so žalobcom sa telefonicky dohodli na splátkach po 100 eur. V závere požiadala, aby jej súd povolil splácať dlžnú sumu v splátkach po 100 eur.

21. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní súdu uviedol, že zmluvu o úver podpísal, nakoľko sumu 9000 eur potreboval na svoj dom. Pred podpisom si zmluvu do detailu neprečítal, avšak oboznámil sa s ňou. Malé písmenka nečítal. Podľa neho vo výpise z účtu chýbajú úhrady, ktoré vykonal avšak nevie k tomu predložiť dôkazy, nakoľko keď prerábali dom, došlo k strate dôkazov. Následne požiadal, aby mu súd povolil splácať dlžnú sumu v splátkach po 80 eur, nakoľko obaja sú nezamestnaní, a pracuje iba na dohodu. Poberajú dávku v hmotnej núdzi vo výške 240 eur a rodinné prídavky. Z dohody má príjem 70 eur. Majú tri deti vo veku 22, 17 a 15 rokov s tým, že najstaršia dcéra študuje na vysokej škole. Bývajú v rodinnom dome, kde hradia výdavky vo výške 150 eur. Okrem toho majú úver ešte v S., ktorý spláca mesačne po 70 eur a bude ho splácať ešte 2 roky.

22. V podaní doručenom súdu dňa 16.10.2015 žalovaná v 2. rade predložila súdu doklady týkajúce sa predmetného úveru a to upomienky, poslednú výzvu na úhradu, ktorá bola predložená aj žalobcom, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámenie o vyplatení finančných prostriedkov, zrušenie úverovej zmluvy zo dňa 10.06.2014, obsahujúce oznámenie, že dňa 23.06.2014 odstupuje žalobca od úverovej zmluvy s tým, že pokiaľ do dátumu 23.06.2014 neuhradí dlžné splátky, obdržia písomnú informáciu o odstúpení od zmluvy s vyčíslenou výškou dlhu, ktorý budú vymáhať súdnou cestou. Ďalej predložili súdu informácie o nedodržaní splatnosti splátok, výpisy z účtu za roky 2013 až 2015, kde sú zaznamenané obraty ako vo výpise predloženom žalobcom a poštové poukazy, z ktorých vyplýva, že žalovaní na predmetný úver uhradili po podaní žaloby sumu 300 eur.

23. Podľa § 144 a § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

24. V zmysle § 146 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

25. Žalobca zobral žalobu späť celkovo v časti sumy 300 eur pričom žalovaní so späťvzatím súhlasili, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

29. Ako vyplýva z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Ako vyplýva z § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

33. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

34. V zmysle § 796 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ten, kto s poisťiteľom uzavrel poisťnú zmluvu, je povinný platiť poisťné, a to za dohodnuté poisťné obdobia (bežné poisťné); možno tiež dohodnúť, že poisťné bude zaplatené naraz za celú dobu, na ktorú bolo poisťenie dojednané (jednorazové poisťné).

35. Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

36. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

37. Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

38.V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom po 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B. I. W. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39.Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

40.Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

41.Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

42.Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

43.Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

44.Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nepochybne podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

45. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

46. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 11.02.2013 zmluvu o úvere, v zmysle ktorej žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 9000 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver pod číslom 2920045702 vo výške 5691,76 eur.

47. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžníci podstatne porušili zmluvu, žalobca dňa 06.02.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal žalovaných o vrátenie celého zostatku úveru. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že žalobca žalovaných poskytol dňa 1.03.2013 úver vo výške 2178,14 eur, dňa 19.3.2013 úver vo výške 5021,86 eur, dňa 14.6.2013 úver vo výške 1692, eur a naučtoval si položky dňa 01.03.2013 vo výške 108 eur ako poplatok za spracovanie úveru. Žalovaní podľa výpisu uhradili spolu s nasparenou čiastkou sumu 998,32 eur a po podaní žaloby uhradili ešte 3 x po 100 eur dňa 20.08.2015, 03.09.2015, 09.9.2015.

48. Po čiastočnom späťvzati zostala predmetom konania suma 9210,23 eur. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaným bol poskytnutý iba úver vo výške 8892 eur, nakoľko sumu 108 eur, ktorá bola účtovaná ako poplatok za poskytnutie úveru, nie je možné považovať za úver. Preto po odpočítaní úhrad žalovaných spolu vo výške 998,32 ku dňu podania žaloby a sumy 300 eur po podaní žaloby na istine dlžia sumu 7.593,18 eur. (8892 - 998,82 - 300). Žalobca má nárok aj na úrok z úveru, pričom súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny z úveru vo výške 8892 eur, ako vyššie uviedol do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a teda priznal žalobcovi aj úrok z úveru vo výške 6,59 % ročne zo sumy 8892 eur od 14.06.2013, od kedy si ho žiadal priznať žalobca do 06-02-2015, t.j. do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 968,07 eur. Do uvedenej sumy súd nezarátal poplatky za vedenie úverového účtu, poplatky za upomienky, za individuálne riešenie omeškania splátok a poplatky za prijatie do poistenia, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

49. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

50. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

51. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

52. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

53. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z

úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

54.V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 06.02.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 06.02.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

55.V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

56.Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 968,07 eur a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

57.Pokiaľ ide o poplatok za vedenie úverového účtu splatný dňa 11.02.2013 v sume 29 eur, súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť nasledovné:

58.V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

59.Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

60.Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

61.V danej právnej veci sa jedná o poplatky, ktorý sa stali splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní boli povinní platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je

neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali žalovaní ako spotrebitelia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na žalovaných nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za správu úveru uplatneného žalobou v tejto časti zamietol.

62. Ďalším nárokom bol nárok vyplývajúci z titulu prijatia do poistenia spolu v sume 28,80 eur. Čo sa týka dojednania poistenia v čl. VI zmluvy súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaní mali písomné súhlasiť s poistením typu A poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého sú prijatí do poistenia ako poistené osoby v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Y. X. F., Y..X... Žalobca však súdu nepreukázal, či žalovaní skutočne poskytli písomný súhlas, podľa ktorého boli prijatí do poistenia a taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaní sa pre poistenie nerozhodli po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Súd tak nárok žalobcu uplatňovaný z tohto titulu žalobou zamietol.

63. Žalobca si podanou žalobou uplatňoval aj nárok na zaplatenie poplatku vo výške 30 eur za individuálne riešenie omeškaných splátok. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaných hradiť žalobcovi tento poplatok a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na tento poplatok, pretože súdu nepreukázal, či skutočne došlo k individuálnemu riešeniu omeškania splátok, aké reálne náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkonu vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto má súd za to, že v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

64. Súd žalobcovi ďalej nepriznal nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 90 eur, nakoľko aj keď mal súd za preukázané, že žalovaným boli upomienky zaslané, žalobca nepreukázal súdu, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

65. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

66. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikčná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi

podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

67. Žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške a z jednotlivých súm za predmetné obdobie omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V čase omeškania bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky ku dňu 07.02.2015, 21.08.2015, 04.09.2015 a 30.09.2015 vo výške 0,05% p.a. a úrok z omeškania tak predstavuje výšku 5,05 % ročne ako je uvedené vo výroku rozsudku. Zároveň podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, súd vzhľadom na pomery žalovaného povolil mu splácať dlh v splátkach pod následkom straty výhody splátok.

68. Obdobný právny názor bol vyhlásený aj v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 3 Co/40/2016 zo dňa 04.10.2016.

69. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie 8561,25 eur, v časti späťvzatia žaloby v sume 300 eur sa takisto jedná o úspech žalobcu, nakoľko dôvodom späťvzatia žaloby bolo plnenie žalovaných po podaní žaloby, teda celkovo mal žalobca úspech v časti o zaplatenie 8861,25, eur, čo predstavuje úspech 90% a neúspech 10%, čo predstavuje úspech žalovaných. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 80%.

71. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.